

ТАҚРИЗИ

роҳбари илмӣ ба диссертатсияи Фарҳудинов Ҷамшед Исроилович дар мавзӯи “Танзими ҳуқуқии шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 - **Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ**

Мубрамияти мавзӯ. Рушди муносибатҳои нави ҷамъиятӣ, шаклҳои нави хоҷагидорӣ, истеҳсоли маҳсулотҳои гуногуни хоҷагии халқ, истифодаи самаранокӯ оқилонаи замин, ҳифзи заминҳои қорам ва дар ин самтҳо пайдо шудани хавфҳои зарурияти суғуртакунии заминҳои таъиноти кишоварзиро ба миён овардааст.

Мувофиқи маълумотҳои Кумитаи ҳолатҳои ҷаҳулода ва мудофияи граждании назди Ҳукумати ҚТ дар давраи соҳибистиклолии кишвар, ба ҳисоби миёна дар ҳар ду рӯз як офати табиӣ ба вучуд омадааст, ки аз ин намуди офати табиӣ нисбатан паҳншуда (ба ҳисоби миёна 70 ҳолат дар як сол) ин омадани сел ва фаромадани тарма мебошад, ки дар худ хисороти қалони иқтисодиву иҷтимоӣ ва талафотҳои қониву молиро ба бор овардааст. Омадани сел ва боридани жолаҳои пайдарпай бештар ба сектори кишоварзӣ, баҳусус ба заминҳои таъиноти кишоварзӣ таъсири худро расонида истодааст.

Ҳамаи ин ҳолатҳои табиӣ боис ба он гаштаанд, ки дар бозорҳои дохили маҳсулотҳои кишоварзӣ камчин гардида, арзишашон нисбатан баланд гарданд. Мувофиқи маълумотҳои Кумитаи давлатии идораи замин ва геодезии ҚТ, ба ҳолати 1 январи соли 2022 дар истифодаи қорхонаю ташкилотҳои кишоварзӣ 6 миллиону 953 ҳазору 866 гектар замин, аз он 682 ҳазору 828 гектар замини обӣ қарор дорад. Заминҳои таъиноти кишоварзӣ дар муқоиса бо ҳисоботи солҳои замин ба ҳолати 1 январи соли 2021 майдони умумии 24 ҳазору 349 гектар, аз он 2 ҳазору 96 гектар замини обӣ кам шудааст. Заминҳои қорами ҷумҳурӣ 205 гектар ва майдони қорами обӣ 246 гектар кам шудааст, дар ҳоле, ки Тоҷикистон, аслан кишвари аграрӣ буда, аз лиҳози ҷуғрофӣ барои истеҳсоли маҳсулотҳои кишоварзӣ созгор мебошад. Гузашта аз ин, шумораи умумии аҳоли рӯ ба афзоиш дорад, ки қонеъ гардонидани талаботи биологиву экологии онҳо аҳамияти стратегӣ дорад.

Ҳамин тавр истифодаи самаранокӯ оқилонаи қитъаҳои замин, рушди босуръату бемайлони истеҳсоли маҳсулотҳои кишоварзӣ, таъмини бозори дохилӣ бо маҳсулотҳои аз лиҳози экологӣ тоза ва

содироти он ба кишварҳои хориҷӣ суғуртакунии заминҳои таъиноти кишоварзӣ зарур ва саривақтӣ мебошад.

Дар робита ба рушди босуръати бозори хизматрасониҳои суғуртавӣ ба муомилоти маданӣ ворид гардидани замин, нақши суғуртакунии китъаҳои заминҳои таъиноти кишоварзӣ нақшу аҳамияти шартнома ҳамчун воситаҳои асосии барасмиятдарорӣ ва танзими муносибатҳо дар соҳаи хизматрасониҳои суғуртавӣ баландтар мегардад.

Дар ин миён механизми танзими ҳуқуқии муносибатҳои вобаста ба хизматрасониҳои суғуртавӣ хусусан қисмати асосии шартномавии он ба андозаи кофӣ ба вазъи муносири муомилоти маданияи хизматрасониҳои суғуртавӣ ҷавобгӯӣ намебошад.

Боби 53 КМ ҚТ ба “Суғуртакунӣ” бахшида шудааст, ки аз 45 м. иборат буда дар онҳо меъёрҳои умумӣ ва махсуси суғуртакунӣ пешбинӣ шудааст. Аммо нисбат ба суғуртакунии заминҳои таъиноти кишоварзӣ умуман суҳан намеравад.

Зимнан моддаҳои мазкур қоидаҳои умумӣ ва яхелаи намудҳои шартномаи суғуртаро муайян мекунад. Ҳол он ки ҳар қадами ин шартномаҳо дорои хусусиятҳои муҳиме мебошанд, ки аз предмети онҳо бармеоянд.

Заминаи кунунии меъёрии ҳуқуқии шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ ба ин васила ба таҷдид ниёз дошта, баъзе масъалаҳои муҳимми дигари марбут ба мафҳумҳои “шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ бо дастгирии давлатӣ”, “шартномаи суғуртаи хоҷагиҳои кишоварзӣ”, “шартномаи суғуртаи истехсол, ниғаҳдорӣ ва фурӯши маҳсулотҳои кишоварзӣ” ва таносуби байни онҳо, мафҳуму тавсифи ҳуқуқии шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ, предмет ва шартҳои дигари шартнома ва ғайра бахсбарангез боқӣ мемонда дар навбати худ, таҳлили амиқи илмиро бо мақсади тақмили минбаъдаи механизми танзими ҳуқуқии суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ, хусусан танзими шартномавии онҳо талаб мекунад.

Аз ин рӯ, аз нигоҳи илмӣ-назариявӣ таҳқиқоти диссертатсионии мазкур муҳрам ба ҳисоб меравад.

Мақсади таҳқиқот. Мақсади таҳқиқи илмии мазкур таҳлили ҳамаҷонибаи танзими ҳуқуқии суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ, инчунин, таҳияи тавсияву пешниҳодҳои амалӣ оид ба тақмили механизми танзими ҳуқуқии чунин хизматрасониҳо мебошад.

Дар доираи мақсадҳои гузошташуда иҷро кардани вазифаҳои зерин дар назар аст:

- муайян кардани мафҳуми “суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ” ва муқаррар кардани робитаи он бо мафҳуми “суғуртаи замин”;

- таҳқиқи сарчашмаҳои танзими ҳуқуқии суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ;

- муайян кардани таърифи мафҳум ва табиати ҳуқуқии шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ;

- тавсифи ҳайати субъектони шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ;

- шарҳ додани хусусиятҳои хоси бастанӣ шартномаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ;

- ошкор намудани тавсифоти ҷавобгарӣ дар доираи ҳуқуқи маданӣ барои вайрон кардани уҳдадорӣҳои шартномавии суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ.

Асосҳои методологии ин таҳқиқотро усулҳои таърихӣ, диалектикӣ, мантикӣ, усули муқоисавӣ – ҳуқуқӣ, инчунин таҳлили низомноки ҷараёнҳои аҳамияти ҳуқуқӣ дошта ташкил медиҳанд. Истифодаи ин усулҳо имкон фароҳам овард, ки масъалаҳои танзими шартномавии суғуртаи қитъаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ объективона ва ба шароити Тоҷикистон мувофиқ таҳлил карда шавад.

Бояд таъкид дод, ки таҳқиқоти диссертационии Фархутдинов Ҷ.И. дар муҳити илми ҳуқуқшиносии ватанӣ аз зумраи нахустин таҳқиқоти диссертационӣ мебошад, ки дар он паҳлуҳои назариявӣ ва амалии суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ мавриди баррасӣ қарор дода шудааст. Диссертант вазифаҳои гузоштаи худро дар самти таҳқиқоти диссертационии мазкур тавассути нуктаҳои илмӣ ба ҳимоя пешниҳоднамудааш пурра инъикос намуда, ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои худ аз сарчашмаҳои таърихӣ-ҳуқуқӣ, қонунгузори миллӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқии байналмилалӣ оид ба суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ, қонунгузори давлатҳои алоҳида дар ин самт, инчунин аз андешаву назари олимони дохиливу хориҷӣ истифода намудааст, ки онҳо дар маҷмуъ навгонии таҳқиқоти диссертациониро таъмин намудаанд.

Нуктаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, ҷанбаҳои таърихӣ-ҳуқуқӣ, назарӣ ва амалии суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзиро ифода менамоянд. Гузошташударо дар рисолаи илмӣ

таҷассум менамоянд.

Бояд қайд намуд, ки асоснокӣ ва эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот ба таҳлили воқеъбинона ва ҳаматарафаи пажухишҳои назариявӣ ва амалии марбут ба паҳлуҳои гуногуни суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ, таҳлили натиҷа ва хулосаҳои дар илм пазируфташуда, мафҳумҳо, ақидаҳо ва тавсияҳои назарию амалии муаллиф, нуктаҳои илмии таҳқиқот ва тавсияҳо, таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузори милли бо санадҳои меъёрии ҳуқуқии байналмилалӣ ва давлатҳои алоҳида дар ин самт, таҳқиқи ҳолати қунунӣ, дурнамо ва роҳҳои таҷдиди татбиқи қонунгузори амалқунандаи Ҷумҳурии Тоҷикистон, асос ёфтаанд.

Навоарию илмии таҳқиқотдар доктринаи ҳуқуқиие, ки бори аввал дар Тоҷикистон пешниҳод гардида, таҳқиқоти ҳамачонибаи моҳияти суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзиро аз лаҳзаи бастанӣ он аз ҷониби тарафҳо то лаҳзаи эътироф ва мавриди иҷро қарор додааст, ташкил додааст.

Хусусияти фарққунандаи рисолаи пешниҳодгардида дар он аст, ки он на танҳо ба проблемаҳои муҳими суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин дар кишварҳои хориҷӣ низ таваҷҷӯҳ менамояд. Ба тамоюлҳои нави доктринаи ҳуқуқӣ, ки дар нашрияҳои хориҷӣ инъикос шудаанд, баҳо дода шудааст.

Аҳамияти назариявии таҳқиқот дар омузиши доктринаи муосири ҳуқуқии ҳам ватанӣ ва ҳам хориҷӣ бо мақсади муайян кардани тамоюлҳои пайдошаванда вобаста ба мавзӯи таҳқиқот ифода ёфтааст. Таҳлили қонунгузори як қатор давлатҳо имкон медиҳад, ки табиати муайянгардидаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ ҳамчун институти мустақили ҳуқуқӣ, пешниҳод карда шудааст.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он таҷассум меёбад, ки тавсияву пешниҳодоти дар он овардашударо барои тақмили минбаъдаи механизми танзими ҳуқуқии муносибатҳои соҳаи суғуртаи заминҳои таъиноти кишоварзӣ истифода бурдан мумкин аст.

Аз натиҷаҳои таҳқиқ муаллиф ҳангоми гузаронидани машғулиятҳои мақсаднокӣ амалӣ аз фанни ҳуқуқи маданӣ ва ҳуқуқи суғуртавӣ дар ДМТ ва ташкилотҳои суғуртавӣ истифода бурдааст.

Муҳтавои асосии диссертатсия дар 8 мақолаи илмӣ-оммавии унвонҷӯй дарҷ шудаанд, ки аз ин шумора 6 мақола дар маҷаллаҳои тақризшаванда ва тавсияшавандаи Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти ҶТ ба таъйин расидааст. Зикр намудан ба маврид аст,

ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқот ва тавсияҳои амалии муаллиф инъикоси худро ёфтаанд.

Диссертатсияи Фархутдинов Ҷ.С. ба талаботи бандҳои 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навгонии илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоди тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Хулоса, рисолаи диссертатсионии Фархудинов Ҷамшед Исроилович дар мавзӯи “Танзими ҳуқуқии шартномаи суғуртаи заминҳои табиноти кишоварзӣ тибқи қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон” ба талаботҳои оид ба корҳои диссертатсионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмии номзади илм мувофиқ буда, муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи гражданин; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ, ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ мебошад.

РОҲБАРИ ИЛМӢ:

доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
профессори кафедраи ҳуқуқи
маданияти факултети ҳуқуқшиносии
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Қ.Ш. Курбонов - Қ.Ш. Курбонов
20.12.23

